

III — YARGITAY CEZA KARARLARI

TEREYAĞI İHTİKÂRI — ELKOYMA VE TAHLİL ARASINDAKİ VASIF DEĞİŞİKLİĞİ

Özü : İhtikâr teşkil eden fiyatla satılan tereyağının zabtı ve tahlil tarihleri arasında geçen müddet içinde bozulmuyarak vasıflarının değişmediği incelendikten sonra verilen mahkumiyet kararı doğrudur.

Millî Korunma K. 31-2, 57-4.

Hadise hüküm : İhtikâr teşkil eden fiyatla tereyağı satmak suretiyle Millî Korunma kanununa muhalefetten maznun Mehmet Uysalın Millî Korunma kanununun muaddel 31/2, 57/4 ve ceza kanununun 59 uncu maddeleri gereğince (iki ay 15 gün hapis) ve (833) lira (30) kuruş ağır para ve iki ay 15 gün ticaretten men cezalarıyla tecziyesine ve tevkifine dair Manyas asliye ceza mahkemesinden 26/6/1957 tarihinde karar verilmiştir.

5.C. D. Kararı :

Bir gün evvel istihsal ettiği tereyağını pazara getirip sattığını ve hususî tereyağı vasfını haiz olduğunu savunan maznunun bu müdafaası şahit Necati Uslu tarafından teyit edilmesine nazaran 30/3/1957 tarihinde zaptedilip 19/4/1957 tarihinde Ankara Refik Saydam Hıfzıssıhha Enstitüsünde tahlile tâbi tutulmuş olan tuzsuz tereyağının zabıt ve tahlil tarihleri arasında geçen müddet zarfında bozularak vasıflarının değişip değişmeyeceğinin bilirkişiden tahkik olunarak neticesine göre hüküm tesisi lüzumundan zühûl olunması yolsuz görüldüğünden bahsile bozulmuştur.

Yeniden yapılan muhakeme sonunda : Bozulan evvelki kararda bozma sebebi olarak ileri sürülen husus üzerinde esas itibariyle durulmuş ve netekim ikinci def'a Hıfzıssıhha Enstitüsüne yazılan müzekkere üzerine 19/4/1957 tarih ve 7687 sayılı rapordan başka 23/5/1957 tarih ve 9686 sayılı ehlivukuf rapirunda arada geçen 15-20 günlük müddet ve fasıla nazara alınarak bu müddet içerisinde bile asititenin ilk raporda belirtildiği üzere bu derece yükselemeyeceğine ve tereyağının esasen alındığı tarihte asititesinin sağlığa zarar verecek derecede olması gerektiği ilim ve fenne müsteniden belirtilmiş bulunmasına ve menkuz kararın mucip sebeplerinde de buna dayanılarak maznunun müdafaası ile müdafa şahidi Necati Uslunun şahadeti red ve talil edilmiş olmasına ve deliller böylece takdir edilmek suretiyle hüküm verilmiş bulunmasına binaen bozma kararı şâyamı ittiba görülemediği beyaniyle evvelki hükümde ısrara karar verilmiştir.

C. G. Kurulu Kararı :

Dosya mündericatına, gösterilen mucip sebeplere ve mahkemenin tecelli eden kanaat ve takdirine göre ısrar hükmü yerinde olduğundan maznunun varit görülmiyen temyiz itirazlarının reddiyle mezkûr hükmün tebliğname mütelâası veçhile tasdikine ittifakla karar verildi.

Y. C. G. K. 2/12/1957 tarih ve E. 5-121 K. 118.

**İHTİKÂR — FAHİŞ KÂR UNSURU — KAÇAKCILIK —
GECİKTİRİCİ MESELE**

Özü : Kaçakçılık suretiyle yurda sokulan eşyanın alış ve satış fiyatları ve miktarına göre fahiş kâr unsuru tesbit edilmiş olmasına nazaran kaçakçılık dâvasının neticesinin beklenmesine lüzum yoktur.

Millî K. K. 59/1.

Hadise hüküm : Fazla fiyatla filoresans lâmbası satmaktan maznun ve mevkuf Fethi Gücyeter ve bu satışa iştirakten maznun ve mevkuf Bernart Şuvartz ve sahte olarak tanzim edilmiş faturayı bilerek kullanmaktan ayrıca maznun bunlardan Bernardın yapılan muhakemeleri sonunda : Fiillerinin sübutuna binaen Millî Korunma kanununun 6731 sayılı kanunla muaddel 31/9 57/1, ceza kanununun 342/1, 31 ve 33 üncü maddeleri gereğince Fethinin (on sene ağır hapis, onbin lira ağır para) Bernardın 12 sene ağır hapis ve 10 bin lira ağır para cezaları ve fer'î cezalarla tecziyelerine dair İstanbul Toplu Millî Korunma mahkemesince karar verilmiştir.

5. C. D. K. : Maznunlardan Fethinin filoresans lâmbalarını hakikat hilâfı beyanname vererek yedek oto malzemesidir; diye Türkiyeye kaçak olarak soktuğu mahkemece kabul olunmuş ve maznunun toptancı rolünde olan Bernart Şuvariz ile beraber perakendeci, Lipka firmasına malları sattığı ilk depodan perakendeci firma deposuna nakil ve teslim ettiği ve parayı Bernart Şuvartziden değil Lipka firmasından aldığı tahkikat safahatından dinlenen şahit ve maznunlar tarafından ifade edilmiş bulunmasına göre kaçak malların satılmasında her iki maznunun müştereken çalıştıklarını kabul mümkün iken sahte fatura tanzim suçundan Fethinin be-
raetine karar verilmesi isabetsiz ise de; aleyhe temyiz olmadığından bu cihet bozma sayılmamış olduğu gibi kaçak olarak ithaledilen bir malın bu yolla ithalinde ya bütün ithal resminden veya bu hâdisede olduğu gibi iki ithal resmi arasındaki lehe - olan farktan istifade maksut olup sun'î sebep ve bahanelerle veya doğrudan doğruya fiat arttırılmış bulunduğu takdirde ayrıca Millî Korunma kanunu hükümlerinin tatbiki de zarurî ola-

cağından ve bu halde tek fiil ve tek netice bulunmadığı için 79 uncu maddenin tatbikına imkân olmadığından dolayı da bu noktaya matûf temyiz itirazları varit görülmemiştir; **ancak kaçakçılık fiili ayrı dâva mevzuu bulunduğuna göre ithal şekli ve şartlarını ve bu sebeple tesbit olunacak miktarların tavazzuhunu sağlayacak olan iş bu dâva neticesinin sorulması ve bundan sonra Lipka Şirketine müştereken sattıkları anlaşılan maznunların kanun ve 1051 sayılı kararname hilâfına mal ilâve ettikleri ithalatçı ve toptancı kârının ne miktarının haksız olarak perakendeci Maliyet unsuruna ithal edildiği tayin edilerek 57 inci maddede müsbet olan derecelerin takdiri icabederken zuhûl olunması; kanuna aykırı olduğundan bahsiyle bozulmuştur.**

Yeniden yapılan muhakeme sonunda : Suç mevzuu lâmbaların Türkiyeye Marşal fonundan ithaline müsaade olunan otomobil malzemesi meyanında kaçak sokulduğu, bunlara maznunlardan hiç birisinin tesahüp etmemesiyle ve lâmbaların sokak ortasında bırakılması ve nihayet maznunların normal ithalâta dair hiç bir vesika ibraz edememeleriyle müsbet olarak anlaşılmiş; saniyen, kaçak olarak yurda sokulan lâmbaların miktarı malûm ve dosya meyanında mevcut 27/11/1956 tarih ve 106 sayılı fatu-rayaya göre 9956 adet olup bunların gümrükten geçirilmiş olmamasına ve maznunların da bunlara sahip çıkmamalarına ve bir günâ Gümrük resmi ve saire ödenmeyerek lâmbalar piyasaya intikal ettirilmiş bulunmalarına göre fâhiş kârın tesbiti için de kaçakçılık suçu neticesine intizara mahal görülmemiş ve bahis konusu lâmbaların alış ve satış fiyatları arasındaki fark beher ampul için 17,80 lira ve 9956 adet ampul için de 177216 lira olarak tahakkuk etmesine mebni **fâhiş kâr unsurunun bu miktar civarında olduğu sarahaten tesbit edilmiş ve kanunun 57 inci maddesindeki derecelerin takdirinde elde edilen bu netice yeter delil olarak ad ve kabul olunmuş ve binnetice mevadî müstaceleden olan işbu dâvanın henüz tahkikine de başlanmayan bir dâva neticesine talikinde amelî ve kanunî bir faide mülâhaza edilmemiş olduğundan ve saireden bahsiyle evvelki hükümde ısrar edilmiştir.**

C. G. K. Kararı :

Dosya mündericatına, gösterilen mucip sebeplere, mahkemenin kanaat ve takdirine göre ısrar hükmü yerinre görüldüğünden maznunların varit olmıyan itirazlarının ve bozma istiyen tebliğnamedeki mütalâanın reddiyle mezkûr hümmün tasdikine karar verildi.

SİLÂH TAŞIMA — KÖY MUHTARI — SİLÂH TAŞIMA YETKİSİ

Özü : Köy muhtarları, vazifelerinin devamı süresince silâh taşıyabilirler. Ruhsat almaya mecburiyetleri yoktur.

Ateşli silâhlara dair 6136 sayılı K. 13.

Bakanlar kurulu kararı : 20/2/1954 tarih ve 4/2479. sa.

Hadise : Köy muhtarı sanık Hüseyin Yılmaz mağdur Muzaffer Arslan silâhla bir hafta işinden kalacak derecede yaralamıştır.

Hüküm : Dâva öldürmeye tam teşebbüsten açılmış ve fakat Bartın mahkemesi 456/4/, 457/1 gereğince 2 ay 20 gün hapse ve 6136 sayılı k. nun 13. maddesiyle de silâh taşımaktan ayrıca 6 ay hapis ve 200 lir ağır para cezasına hüküm vermiştir.

1. C. D. Bozması : 6136 sayılı kanunun 7. maddesine göre silâh taşıyabilecek kimselere dair Bakanlar Kurulunun 20/2/1954 tarih ve 4/2479 sayılı kararına bağlı listenin (ç) bendinde köy muhtarlarının muhtar buldukları müddetce silâh taşıyabilecekleri gösterilmiş olup bu karar nazara alınmadan ve mucip sebebi gösterilmeden muhtar olan sanığa 6136 sayılı kanunun 13 maddesiyle ceza tayini yolsuzdur.

Y. 1. C. D. 25/12/1957 tarih ve 9. E. 957-3194.

Not : Bakanlar kurulu kararı ve ekli liste aşağıdadır.

BAKANLAR KURULU KARARI

4

Karar Sayısı : 2479

Hususî kanunlarına göre silâh taşıma salâhiyetini haiz olmayıp Adli zabıta vazifesi ifa edenlere zabıta vazifesine müteallik tasarruflarda bulunmak salâhiyetini haiz olanların Devlet, Belediye, Hususî İdare ve İktisadi Devlet Teşekküllerinde korunma vazifesi gören memur ve hizmetlilerin ve paraya vaziülyet olan veznedar ve tahsildarların ateşli silâh taşımaları; İçişleri Vekâletinin 16/2/1954 tarih ve 62152-31/12069 sayılı yazısı üzerine, 6136 sayılı kanunun 7 inci maddesinin 2 inci bendine göre, İcra Vekilleri Heyetince 20/2/1954 tarihinde kararlaştırılmıştır.

6136 SAYILI ATEŞLİ SİLÂHLAR VE BIÇAKLAR HAKKINDAKİ
KANUNUN 7. MADDESİNE GÖRE KİMLERİN SİLÂH TAŞIYABI-
LECEKLERİ HAKKINDA İCRA VEKİLLERİ HEYETİNİN 20/2/1954
GÜN VE 4/2479 SAYILI KARARI ÜZERİNE TESBİT EDİLEN
LİSTEDİR.

- 1 — **Adli Zabıta Vazifesi Görenler :**
 - A — Cumhuriyet Müddeiumumileri (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
 - B — Cumhuriyet Müddeiumumi muavinleri (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
 - C — Sorgu hâkimleri (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
 - Ç — Cumhuriyet Müddeiumumilerinin bulunmadığı yerlerde (Sulh hâkimleri)
- 2 — **Zabıta vazifesine müteallik tasarruflarda bulunmak selâhiyetini haiz olanlar :**
 - A — Bekçiler (memuriyet vazifelerinin devamı müddetince)
 - B — Kaymakamlar (memuriyet vazifelerinin devamı müddetince)
 - C — Nahiye müdürleri (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
 - Ç — Köy muhtarları (memuriyet vazifelerinin devamı müddetince)
- 3 — **Devlet, Belediye, Hususî İdare ve İktisadî Devlet Teşekküllerinde Koruma vazifesi gören memur ve hizmetliler :**
 - A — Bekçiler (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
 - B — Pasif koruma ve sabotajlara karşı koruma memur ve hizmetlileri (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
 - C — Millî emniyet mensupları (memuriyet vazifelerinin devamı müddetince)
 - Ç — İnhisarlar kaçak takip koruma âmir ve memurları (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
- 4 — **Paraya vazîliyet olanlar :**
 - A — Veznedarlar (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)
 - B — Tahsildarlar (memuriyet vazifeleri devamı müddetince)

ZINA — BERABER YAŞAMA — MÜNASEBET SÖYLENTİSİ

Özü : Sanıkların aynı evde oturdukları ve birlikte yaşadıklarına ve münasebetlerine dair olan deliller çürütülmeden berat kararı verilmesinde isabet yoktur.

T. C. K. 441.

Hadise Hüküm : Sabriye ile evli olduğu halde başkasiyle karı' koca gibi yaşamaktan sanık Rüştü ve suç ortağı Melahat'ın Beraetlerine dair Aydın asliye ceza mahkemesince hüküm verilmiştir.

4. C. D. Kararı : Sanıkların bir senedenberi bir arada ve aynı evde ikamet ettiklerine ve köyde bunların metres hayatı yaşadıklarının şâyi bulunduğu dair olan şahadet kanunî sebeplerle red ve talil olunmadan yazılı şekilde maznunların beraetine karar verilmesi yolsuzdur. Evvelki hükmünde ısrar edilmiştir.

C. G. K. Kararı : Dosya mündericatinâ, sanıkların müdafaa tarzlarına, bunlardan Rüştünün babasından ayrı ve müstakil bir evi bulunmayıp ebeveynile birlikte ikâmet ettiği evde maznun Melâhatla beraber kaldıkları, hatta vakit vakit Aydındaki işlerini görmek üzere oraya göçüp ebeveynin köyden ayrıldıkları müddetçede sanıkların aynı evde yalnız başlarına bir arada kaldıkları ve metres hayatı yaşadıklarının şâyi olduğu etrafında mevcut müteaddit şahadete nazaran hususî daire ilâmında gösterilen bozma varit olup uymak gerekirken bazı mülâhazarlar evvelki hükmünde ısrara karar verilmesi yolsuz müdahil Sabriyenin temyiz itirazları yerinde görüldüğünden mezkûr hükmün tebliğname mütalâası veçhile bozulmasına ittifakla karar verildi.

Y. C. G. K. 20/1/1958 E. 4-264-14 K. 12.

TEDBİRSİZLİKLE YARALAMAYA SEBEBİYET — İLLİYET MÜNASEBETİ

Özü : Sanığın fiili ile netice arasında bir illiyet münasebeti mevcut olmamasına ve hadise doğrudan doğruya mağdurun hareketine bağlı bulunmasına göre sanığa isnat edilecek bir tedbirsizlik - taksir yoktur.

T. C. K. 459-2.

Hadise - Hüküm : Tedbirsizlik ve dikkatsizlik neticesi Ahmedin daimi uzuv zaafını mucip olacak surette yaralanmasına sebebiyet vermekten sanık Hüseyin Kulaklımın yapılan düşması sonunda : T. C. K. nunun 459/2, 59 uncu maddeleri gereğince (iki ay onbeş) gün hapis ve dört yüz onaltı lira altmış kuruş ağır para cezalarıyla mahkûmiyetine dair İsparta asliye ceza mahkemesinden 2/4/1956 tarihinde hüküm verilmiştir.

4. C. Dairesi K. : Mağdurun dikkatsizliği yüzünden ileri geldiği ve hareket halinde bulunan kamyonu atlamak isteyen mağdur fiili ile neticenin husule geldiği ve hadisede doğrudan doğruya sanığa atıf ve isnat kabildikkatsizlik ve tedbirsizlik bulunmadığı nazara alınmadan yazılı şekilde mahkûmiyet kararı verilmesi yolsuzdur. Eski hükümde ısrar edilmiştir.

C. G. K. K. : Dosya mündericatinı ve tahkikat safahatına nazaran maznun şöför her ne sebep ve suretle olursa olsun mağdur işçiyi kamyonu almak istememiş ve bunun için kamyonu durdurmamış ve süratini kısmamış olsa dahi sanığın fiilile netice arasında bir illiyet rabitası bulunmaytıp mağdurun, hareket halinde olduğunu, durmadığını ve sür'atını azaltmadığını gördüğü kamyonu binmek üzere atlamış ve bu fiilinin neticesi olarak düşüp tatili uzva uğramış bulunmasına, bu hadise doğrudan doğruya mağdurun fiiline bağlı olmasına binaen hususî daire ilâmında gösterilen bozma varit olup uymak gerekirken evvelki hükümde ısrara karar verilmesi yolsuz sanığın temyiz itirazları yerinde görüldüğünden tasdik isteyen tebliğname mütalâasının reddiyle mezkûr hükmün bozulmasına ittifakla karar verildi.

C. G. K. 16/12/1957 tarih ve E. 4-243, K. 244.

UMUMİ EMNİYET NEZARETİ CEZASI — İNFAZ YERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİ — YETKİ — İNFAZ YERİ MAHKEMESİ

Özü : Umumi emniyet nezareti altında bulundurulma cezasının infaz yerinin değiştirilmesine mahkûmiyet hükmünü veren mahkemenin değil infaz yeri mahkemesinin karar vermesi gerekir.

T. C. K. 42.

Hadise : Türk Ceza kanununun 173 üncü maddesine tevfiakan Konyada Emniyeti umumiye nezareti altında bulundurulmasına Ankara Garnizonu iki numaralı askerî mahkemesinin 7/10/1957 tarih ve 17/33 sayılı ilâmiyle hükmolunan Fadıl Barıkanın, Konyada iş bulamadığından bahsiyle bu cezasının Adapazarında infazı hususunda vaki müracaatının reddine dair Konya ağır ceza mahkemesince karar verilmiştir.

Adalet Bakanlığının Yazılı Emri : Emniyeti umumiye nezareti altında bulundurma cezasının Konyada infazına mahkemece hükmüle birlikte karar verilmiş ve her hangi bir sebeple infaz yerinin değiştirilmesi hakkında vaki talebin o yerdeki umumî mahkemece tetkik edileceğine dair de kanunda bir sarahat bulunmamıştır. Bu itibarla infaz mahallinin değiştirilmesi hakkında mahkûm tarafından sebmeden talebin tetkiki vazifesinin hükmü veren mahkemeye ait olduğu düşünülmeksizin yazılı olduğu şekilde karar

verilmesinde isabet görülemediğinden ceza muhakemeleri usulü kanununun 343 üncü maddesine tevfikân bozulması istenmiştir.

1. C. D. Kararı : Hüküm, askerî mahkemeden verilmiş olmakla beraber suç; bizatihi askerî bir suç değildir. Emniyeti umumiye cezasının infazından bahseden Türk ceza kanununun 42 inci maddesinde (.. bu ceza hâl ve vaziyet ve mahkûmun etvar ve harekâtı müsait olduğu takdirde bulunduğu mahal mahkemesi tarafından müddet ve keyfiyetçe ref ve tahdit olunabilir.) denilmektedir. Buna göre mezkûr istek hakkında, nezaret altındaki kimsenin bulunduğu mahaldeki mahkemenin karar vermesi daha tabii ve seri olur. Askerî ceza kanununda bu hüküm hilâfına bir kayıt ve sarahat mevcut değildir. Binnetice mevzu bahis hükmün infazında da sözü geçen 42 inci maddenin tatbik edilmesi icabeder. Bu sebeplerle Konya ağır ceza mahkemesinin 18/11/1957 tarihli kararı kanun hükümlerine uygun bulunduğundan yazılı emre müstenit tebliğnamenin reddine karar verilmiştir.

C. Başsavcılığının itirazı : Maznun hakkında mahkûmiyet kararı veren Ankara Garnizon askerî mahkemesi emniyeti umumiye nezareti altına alınmak cezasının Konyada infazı hususunu kararında tasrih etmiş ve hüküm bu suretle kat'ileşmiş bulunmasına ve maznunun talebi bu cezanın müddet ve keyfiyetçe ref ve tahdidine taallûk etmeyip infaz yerinin değiştirilmesiyle alâkalı olmasına ve infaz mahallinin değiştirilmesi hususunda infazın yapıldığı mahallî mahkemece karar verilebileceğini gösteren kanunî bir kayıt mevcut olmamasına ve bu itibarla talep hakkında hükmü veren mahkemeden karar alınması gerekmesine nazaran Türk ceza kanununun 42 inci maddesine dayanılarak yazılı emre müstenit tebliğnamenin reddinde isabet görülmediğinden keyfiyetin yüksek ceza umumî heyetince tetkikiyle birinci ceza dairesi kararının kaldırılması ve hümnün tebliğname gibi bozulması hususunda itiraz edilmiştir.

C. G. K. K. : Dosya mündericâtına ve aleyhine itiraz olunan hususî daire ilâmında gösterilen mucip sebeplere nazaran yerinde olmayan itirazın reddine karar verildi.

C. G. K. 13/1/1958 tarih ve itiraz 10-1 sa. kararı.

MUHKEM KAZIYE — EMNİYETİ KÖTÜYE KULLANMAK

Özü : Tek bir fiil teşkil eden suçtan verilen beraet kararı kesinleşmek suretiyle muhkem kaziye halini aldıktan sonra aynı fiilden dolayı tekrar dâva açılmaz.

Naci Esole borçlu Vaka Boğosyana ait olup icraca haczedilerek yedi emin olarak kendisine teslim olunan kamyonun bir kısım aksamını başkasına vermek ve bir kısmını tebdil etmek suretiyle yedi eminlik vazifesini suiistimal eylediği iddiasıyla maznun Abidin Demirellinin yapılan porunda mevcudiyeti ve noksan olduğu belirtilen âlet ve kamyon makina aksamının karşılaştırılmak suretiyle tesbiti ve neticesine göre hüküm tesisi icap ederken noksan tahkikata müsteniden yazılı şekilde beraet kararı verilmesi, bozmayı gerektirmiş olduğundan bahsiyle bozularak yerine iade kılınmakla; yeniden yapılan muhakeme sonunda : ikinci zabıta tesbit edilen ilk zabıttakinden fazla olan noksanlığın ilk dâvanın açılması tarihine kadar geçen sekiz buçuk ay gibi uzun bir zaman zarfında husule gelmesi ihtimali karşısında maznunun yedinde bulunan kamyonun aksamını zaman zaman zimmetine geçirdiğini kabul etmek gerekir. Bu halde hareketi tek bir fiil teşkil etmektedir. Bu itibarla maznun hakkında ilk açılan dâvadan dolayı fiilin müteselsil olması bakımından verilen beraet kararının kaziyei muhkeme teşkil edeceği bilkabul ikinci def'a açılan dâvadan dolayı beraet kararı verilmiş bulunmaktadır. Beraet kararının mesnedi 11/5/1955 günlü ikinci zabıta 8/6/1953 tarihli birinci zabıttakinden fazla noksan bulunduğunun anlaşılmasından ileri gelmekte ve muahhar tarihli zabıta tesbit edilen noksanların mukaddem tarihli zabıttakinden fazla olduğu açıkça görülmekte olup mahkemece de bu cihet bilkabul ikinci zabıta birinciden fazla olarak ne gibi âletlerin noksan bulunduğu her iki zabıt karşılaştırılarak yegâne yegân tesbitinin kabul olunan neticeye ademi müessiriyeti sebebiyle lüzum hissedilmemiş olduğundan ve saireden bahsiyle evvelki hükümde ısrara karar verilmiştir.

duruşması sonunda : maznun hakkında bidayette beraet kararı verilmiş ve bu karar kesinleşerek kaziyei muhkem halini almış olduğu cihetle aynı işden dolayı tekrar dâva açılmıyacağından ve sairden bahsiyle beraetine dair Karaman asliye ceza mahkemesinden verilen 28/6/1956 tarihli hüküm müdahilin vaki temyiz talebine binaen temyiz dördüncü ceza daire-since tetkik olunarak; ilk beraet hükmünün mesnedi olan 8/6/1953 tarihli zabıt varakasında tesbit olunan noksanlarla 11/5/1955 tarihli bilirkişi ra-

Karar :

Dosya mündericatına, gösterilen mucip sebeplere ve verilen izahata göre ısrar hükmü yerinde görüldüğünden müdahilin varit bulunmayan temyiz itirazlarıyla bozma isteyen tebliğnamedeki mütalâanın reddiyle mezkûr ısrar hükmünün tasdikine 16/9/1957 tarihinde ittifakla karar verildi.

RÜŞVET — TEŞEBBÜS

Özü : 1 — Meşru ve hakka makrun bir maslahatın temini maksadiyle verilen rüşvet maddesinin musaderesi caiz değildir.

2 — Rüşvet teşebbüs derecesinde kaldığı takdirde ceza kanununun umumi teşebbüs hükümlerinin tatbiki gerekir.

T. C. K. 222, 225, 62.

Suç : Rüşvet vermeye teşebbüs.

Hüküm : Oğlunun zabıta nezaretinden salıverilmesi için Jandarma karakol komutanı onbaşı Mehmet Başköye 40 lira rüşvet teklif ve ita ettiği bilmuhakeme sabit olan maznun Ahmet Memişin fiiline uyan T. C. K. 222 nci maddesi gereğince 200 lira ağır para cezasıyla tecziyesine ve suç mevzuu 40 liranın müsaderesine karar verilmiştir.

Y. 5. C. D. bozma kararı : Maznunun sair itirazları yerinde değılsede; tatbik edilen maddeye ve oluşa göre fiilin teşebbüs derecesinde kaldığı gözönünde tutularak ceza kanununun umumi teşebbüs hükümlerinin tatbik edilmemesi; tatbik edilen madde muvacehesinde verilen paranın müsaderesine karar verilmesi, kanuna aykırı olduğundan bozulmasına karar verilmiştir. Bulancak asliye ceza mahkemesi birinci bozma sebebine uyarak cezayı 166 lira 60 kuruşa indirmiş ve fakat ikinci bozma sebebine karşı ısrar etmiştir.

C. G. K. Kararı :

Dosya münderecatına göre maznunun bilahare hakkında takipsizlik kararı verildiği tesbit edilen oğlunun zabıta nezaretinden salı verilmesi için bu meşru ve hakka makrun maslahatın temini maksadiyle jandarma karakol kumandanına 40 lira rüşvet verdiği kabul ve ceza kanununun 222 inci maddesi tatbik edilmiş bulunmasına, diğer şekillerde verilen rüşvetlerde müsadere hakkında 225 nci madde ile hususî hukum konmuş bulunmasına, temyiz içtihatları da meşru ve hakka makrun bir maslahatın temini maksadiyle verilen rüşvet maddesinin müsaderesi caiz olmadığı merkezinde tekarrur etmiş olmasına binaen hususî daire ilâmında bu noktaya dokunan bozma dahi varit olup uymak gerekirken bazı düşüncelerle evvelki hükümde bu kısma ısrara karar verilmesi yolsuz ve maznunun temyiz itirazları yerinde görüldüğünden mezkûr hükmün tebliğname mutalaası veçhile bu sebeble bozulmasına 4/11/1957 tarihinde ittifakla karar verildi.

(Y. C. G. K. 5/114. 112).